

Lluís M. Moncunill

Carles Baches Pla

Quan tens l'oportunitat de conèixer i poder conversar amb el professor Lluís M. Moncunill pots descobrir els seus coneixements en teologia, cultura, llengua, així com el seu currículum de docència. Efectivament, això em va passar a mi ja fa alguns anys. Quan descobreixes la rica personalitat d'en Lluís M. tot és amè, enriquidor, i l'únic que s'acaba és allò que voldries que no s'acabés: el temps per conversar plegats.

Els aspectes de la meva relació amb ell han estat diversos, així com diverses les nostres trobades, esdevingudes especialment en el marc de dues entitats tarragonines: els Gogistes Tarragonins i la Congregació de la Sang. Penso que el millor per donar sentit a aquestes ratlles és recuperar una bona part de les paraules que el mateix Lluís M. va expressar en aquests moments que hem compartit.

En la presentació que va fer dels goigs a la Mare de Déu de Montserrat del Santuari de Montferri, tot titulant aquesta presentació «El Santuari de Montferri, a manera de miracle», ens deia, mentre al·ludia l'esperit orientalista de l'autor Mn. Joan Roig: «És un lloc de lloança, contemplació i lirisme, que fonamenten uns goigs d'espiritualitat oriental i d'una majestuosa adoració.»

Féu una impressionant dissertació sobre el Santuari, la seva història i l'edició dels goigs, la tornada dels quals diu:

Sou Magnòlia divina,
sou l'Estel immaculat:
Llum i flaire que fascina
de Montferri a Montserrat

Especialista en la vida i obra del Dr. Carles Cardó i Santjoan, també fill de Valls, Lluís M., entre d'altres estudis i articles, li dedicà el llibre *A l'entorn de Carles Cardó...* (2008).

El motiu de l'allusió que faig de Cardó és perquè també ell és l'autor dels *Goigs en llaor del gloriós apòstol Sant Pau que es canten en sa antiga capella del Seminari Pontifici de Tarragona*, editats per Gogistes Tarragonins en la celebració del 50è aniversari de la benedicció de la parròquia de Sant Pau de Tarragona (1956-2006) pel cardenal Dr. Benjamín de Arriba y Castro. Per a aquesta reedició, Lluís M. va fer la nota històrica i la presentació dels goigs mentre hi feia constar:

A la festa de la Conversió de Sant Pau (25 de gener), l'any 1915 el cronista destaca que s'estrenaren uns nous goigs compostos pel Dr. Carles Cardó amb música del segon organista de la catedral, Mn. Salvador Ritort.

En un altre punt de la seva presentació, Lluís M. ens explicava el fet que aparegui manuscrita la lletra G (de Gassol) en algunes estrofes de l'original, al capdavant del primer vers. D'això dedueix que és versemblant que Ventura Gassol sigui coautor dels Goigs, i, així, doncs, afegeix sobre Gassol:

Després d'investigacions, i de veure l'original i el fet de coincidir en el Seminari i Universitat Pontificia, potser justificaria a l'hora de fer aquesta nova edició que goséssim afirmar que tal text prové d'una doble autoria, la del Dr. Carles Cardó i, en part, la de Ventura Gassol.

La tornada del goig és:
puix l'Església us pregona
dels gentils màxim Doctor,
apòstol de Tarragona,
«apropieu»-nos la corona
dels elegits del Senyor.

Fou a principis de 2008 quan, en nom de la Congregació de la Sang, proposo a Lluís M. fer la presentació de l'opuscle de l'entitat per la Setmana Santa d'aquell any. L'acceptació fou immediata. La magnífica conferència-presentació tingué lloc el

Lluís M. Moncunill
i Carles Baches al
Santuari de Montserrat,
a Montferri, en la
presentació dels Goigs de
la patrona del Santuari,
21 d'octubre de 2007.
(Foto: Maria Martí)

*Presentació de l'opuscle de
la Congregació de la Sang.
Setmana Santa, 2008.
(Foto: Fervi)*

4 de març amb el títol: «Contemplació de la passió de Nostre Senyor Jesucrist des de la passió dels màrtirs Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques».

En començar diu:

I jo quan seré enlairat damunt la terra atrauré tothom cap a mi. Jesús deia això indicant de quina manera havia de morir (Jn. 12,32-33). I en aquest marc sagrat que ens acull no puc fer una altra cosa que elevar la mirada cap a ell, el Sant Crist de la Sang, enlairat en aquest absis sobre nosaltres, i us convido a vosaltres que us deixeu seduir per aquesta suau presència.

El curs de la conferència continua per aquests apartats: Setmana Santa, jubileu i armats, l'any jubilar, calvari i martiri, passió de Jesús i passió de Fructuós. En aquest punt explicà:

Les actes martirials de Fructuós passen a ser com una resplendor de la narració evangèlica de la passió de Crist. Aquest és el gran miracle de la Creu: que l'home pugui desitjar de pujar delitós a la creu de Jesucrist.

Ho argumenta amb un dels salms poètics de Carles Cardó en la seva *Oda senzilla al Crist*:

Però el vigor suprem, el gran Miracle,
el teu és el miracle de morir;
l'inic triomfa i el fidel medita
que Déu ens ama i és amat així.
Oh, vida en mort que vences el miracle,
sobre el ludibri, el somiqueig mesquí,
l'urc descreient i la fadesa estoica,
dóna'ns l'honor reial d'assaborir
el gust de tu que té la mort heroica!

Segueix la seva exposició en els altres apartats «Combat i milícia» i «Fe i milícia de les actes martirials», per passar després a fer la presentació i descripció de les diverses col·laboracions que omplen les pàgines de l'opuscle. Com a cloenda de l'acte, pronuncià aquestes paraules:

Cloc amb unes paraules del Sr. Arquebisbe, extretes del mateix opuscle per considerar-les d'un alt valor espiritual, ja que ens ajuden a viure amb serenitat moments de la història del nostre dia a dia que, alguna vegada, sembla que ens volen marcar l'ànim amb un petit *riktus* d'intranquil·litat.

I cita les paraules del Sr. Arquebisbe:

L'escriptor francès Georges Bernanos deia a propòsit dels cristians: on heu amagat, cristians, la vostra alegria? Ens acusava, d'aquesta manera, de no fer cara de ressuscitats, de no acabar de creure'ns la resurrecció. Perquè el tema de la fe, el tema de la llum de Pasqua va íntimament relacionat amb l'alegria. I no parlem d'una alegria qualsevol, sinó de l'alegria de la Pasqua, la festa que és capaç de donar sentit, fins i tot, a allò que sembla que no en té: la mort. Sant Fructuós, plenament confiat en Jesús, va dir que el dolor del foc era només feblesa d'una hora i ens va fer arribar missatges de joia i esperança en el futur.

Malgrat que és força evident que el treball i l'obra d'en Lluís M. Moncunill són molt més densos, m'he volgut centrar en les experiències compartides amb ell.

Tot el meu agraïment, Maria, per l'honor que has fet a l'entitat Gogistes Tarragonins de poder participar en aquesta obra per celebrar els 80 anys d'en Lluís M.

Com a gogista i per la vinculació personal amb el text, tanco amb la tornada dels goigs al Sant Crist de la Sang:

Resplendor sagrada del Pare,
llum del Poble pelegrí:
La Sang vostra ens agermana
i ens aferma al bon camí.

Tarragona, octubre de 2013